

## TÜRKİYE'DE KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ'NİN (T'deKDP) BİRİNCİ KONGRESİ

### Birinci Kongremiz:

Tam bu noktada, hemen eklememiz gerekir ki, bize göre Türkiye'de dahilî milli çelişki, diğer tüm dahilî ya da dış çelişkilerin en önemlisidir. Çünkü Kürt halkının varlığı ve O'nun asimilasyon metotlarıyla ezilmesi, faşist iktidarların devamı için temel bahane olmuştur. Nasıl ki Hitler Faşizmi; bir zamanlar diktatoryalarının ana sebebi olarak, Yahudilerin mevcudiyetini şoven bir kılıfla Almanya'nın her kesimine yutturmuş idiyse; ırkçı Kemalistler de şoven askeri diktatörlüklerinin temelini Kürt meselesi, özellikle de O'nun inkâr edilmesi üzerine atmışlardır:

Yarım yüzyıla yaklaşan bir zamandan beri bütün okullarda, eğitim yuvalarında, kışlalarda, karargahlarda, dairelerde, mahkemelerde ve tüm resmi yerlerde, durmaksızın ırkçı ve şovenist Turancı propagandayla, Mustafa Kemal'in şahsı putlaştırılmıştır. Özellikle biraz okumuş olanlar, mutlak olarak bu şoven potanın içinde oluşuyorlar. Bunun pek tabii bir sonucu olarak, Kemalist subay ve bürokratlar ki bir kere daha söyleyelim, ister açık isterse kapalı olsun, Türkiye'de siyasi iktidarın gerçek sahipleri bu subay ve yüksek bürokratlardır. İster iç ve isterse dış, tüm ilişkilerini Kürt halkının düşmanlığına müstenit bir düzeyde sürdürürler. Bunun içindir ki, bir anlamda, Türkiye kamuoyunun geniş ekseriyeti de, bu düşmanlığa göre şartlandırılmıştır.

### Basit bir örnek:

Şayet birisi açıkça Kürd'üm der, ya da Kürt halkı için en basit insan haklarından söz ederse, hemen bu kimsenin başına belalar yağmakta ve polis, askeri mahkemelerle faşist yetkililer onu vatan haini ilân ederek sürüm sürüm sürdürmektedirler. Asıl üzülmeye gereken acı nokta odur ki; okumuş, üniversiteli, aydın, liberal, sağcı, solcu ve hatta gerçek bir demokrasinin sözünü içtenlikle edenler bile, Kemalistlerin bu tuzağına düşmektedirler. Bu nedenle de (yani Kürt halkını inkâr dolmasını yuttukları için) Kürt halkının inkâr ve asimilasyonu tatbikatına karşı, ya kendilerini vurdum duymazlığa veriyor ve çoğunlukla bu alanda su-baylarla Kemalist bürokratların suç ortağı ve yardımcısı oluyorlar.

Bu nedenlerle, bugün piyasa partilerine ve onların hükümetlerine ki bu sivil hükümetlerin bizzat kendileri dahi, subaylarla yüksek bürokratların direkt vesayeti ve kontrolü altındadırlar- en küçük bir inancımız kalmamıştır. Parlamentonun kendisi de, -subay ve yüksek bürokrat- cunta iktidarlarının hükmü altında hiçbir teşrii fonksiyona sahip değildir ve özellikle son yıllarda en küçük iş görmeyen bir aralık haline gelmiştir.

### Arkadaşlar!

Somut bir analizin sonucunda, halkımızın milli demokratik haklarının istirdadı için; milli bir yolla program ve milli bir teşkilat öncülüğünün zaruretiyle, kesin olarak, açıkça ortaya çıkmaktadır. Bazı oportünist ya da safdil kimseler, yıllardan beri parlamento ile ve Kemalist partilerle halkımızı oyalayarak O'nun milli potansiyelini israf etmek istemektedirler

Evet, 1946 yılından bu yana, Türkiye'de şekli oyuncakları andıran birtakım piyasa partileriyle, hiçbir pratik değeri bulunmayan yalancı bir seçim oyunu vardır. Fakat, bugün biraz ızan sahibi ve uyanık olan herkes çok iyi bilmektedir ki, perde arkasında ve bazen de çok açık olarak (27 Mayıs 1960) hükümet darbesi ve O'nu takip eden olaylar....Yine de su-baylarla faşist bürokratlar ve bunların cuntaları, siyasi iktidarın sahibi olmakta devam ediyorlar.

Bu gerçeğin yanı sıra, yirmi beş yılı aşkın bir zamandan beri; bazı Kürt aydınlarıyla milliyetçileri, hâlâ yılgınlık ve gevşeklik uykusundadırlar. Ya gerçekten bunların beyinleri donmuştur, bunlar hiçbir zaman doğru ve bilimsel bir analiz yapıp, hatta anlamamışlardır; ya da kişisel yaşantıları dolayısıyla Kemalistlerin ortakları olmuşlardır. Ve bu nedenle de bize her gün sivil hükümetlerin, piyasa partilerinin ve parlamento arpalığının hikâyesini okumaktalar. Zira bunların yaşantıları ve ilişkileri, faşist düzenin gereklerine uygun bir şekilde düzenlenmiştir. İşte bu durumda olan bayların, kendilerini korkaklıktan, ödlelikten ve yılgınlıktan kurtarabilmeleri çok zordur. Ne var ki bunlar, bir köşeye de çekilmiyorlar: Hem Kürt olduklarını hatta su katılmamış Kürt milliyetçisi olduklarını söylerler ve hem de Kürt milli haklarının ve onurunun istirdadı uğrunda hiçbir tehlikeyi, fedakârlığı, feragati ve kesin sonuçlu mücadeleyi göze almamaktadırlar.

### Arkadaşlar!

Sürgit bu durumda kalmamız acı değil midir? Utanç verici değil midir? Bizim için yüz karası değil midir?.. Be birader, kölelik ve uşaklık bu kadar tatlı mı geliyor bize ki, hem günümüze kadar tutturduğumuz hareketlerle, gösterdiğimiz yolun yanlış ve sapık olduğunu; hem piyasa politikalarının palavralarıyla atmasyonlarının yalan olduğunu biliyoruz ve hem de gerçek ve devrimci bir çalışma ve de mücadeleden kaçınıyoruz?.. Ne zamana kadar halkımız faşistlerin boyunduruğu altında; bütün insani, milli ve demokratik haklarından yoksun olarak yaşasın?..

Evet, Türkiye'de Kürdistan Demokrat Partisi, bu zaruretlerden dolayı; bilgili, bilinçli bir siyasi, tarihi ve pratik tecrübenin sonucunda ve sizin elinizle kurulmuştur. Bütün devrimci partiler de olduğu gibi; başlangıçta parti Merkez Komitesi, bir çekirdek gibidir. Ne var ki, kanaatimizce bu çekirdek; epeyce sağlam, kendini bilir, kendi gücüne ve milletimizin potansiyeline inançlı ve düşmanımızın karakterinin de bilincindedir. Tam bu nokta da eklememiz gerekir ki, milliyetçiliğimize ve vatanseverliğimize, hayatımız boyunca en ufak bir gölge düşmedi ve bu milli niteliklerimiz yıldan yıla gelişerek, olgunlaştı. Ve devrimci teorinin rehberliğinde şuur kazandık, kendimizi tanıdık... Halkımızın mücadelesinin seyri içinde, partimiz kendisini tarihi bir göreve, aday olarak atamıştır. Çünkü; devrimci militanlar ve teşkilatlar, bilgili ve yüksek bir inanç seviyesini bulunca, bu mukaddes görevin yerine getirilmesi için, kendi kendilerini tayin ederler. Biz inanıyoruz ki, ancak milli, akıllı, bilgili, fedakâr ve her bakımdan birbirine kenetlenmiş bir teşkilatın öncülüğünde, milletimiz milli-demokratik haklarına kavuşabilir. Bugün, çalışmamızı ve mücadelemizi; bu yüksek inançların, sağlam doğruların ve milli ideolojinin potasında yoğuralım ki, bu tarihi, kaçınılmaz ve şerefli görevin üstesinden gelebilelim. Bundan dolayı, yüksek bir ideolojik seviyenin yanında, başka bazı silahlar da (Devrimci teorinin bilinmesi, kendi milli devrimlerimizle tarihimiz ve dünyaninkileri hakkında doğru değerlendirme; yaşadığımız zaman içinde kendimizin ve düşmanımızın durumunun analizi...) yüzde yüz gereklidirlere. Bu kısa hatırlatmadan sonra, şimdi de partimizin amacı üzerinde biraz duralım:

Partimizin Amacı (Hedefi):

Partimizin programında, amacımız şu şekilde konmuştur:

Md. 3- "Partimiz Türkiye Kürdistan'ında yaşayan Kürt halkının, kendi kaderini bizzat kendisinin tayinine hakkı bulunduğu inanır, bu amaca varmak için, Kürt milli varlığının resmen tanınmasını ve Kürt milli demokratik haklarının istirdadını temel şart sayar."

Arkadaşlar!

Bu maddede çok açık olarak ifade edildiği gibi, partimiz amacına (Türkiye'de Kürt halkının, kendi kaderini bizzat tayin etmesine hakkı vardır) varmak için iki temel aşamayı öngörmektedir:

"Kürt milli varlığı resmen tanınmalıdır!" Evet, yukarıda birkaç defa tekrar edildiği ve sizce de çok iyi bilindiği gibi, her şeyin başında, cunta iktidarlarının resmi ağızlarında biz mevcut değiliz! Yani Kürt Milleti yoktur! Eğer bir şey gerçekten varsa ve mevcudiyetini de tarihin en eski devirlerinden beri günümüze kadar sürdürerek bugün de yaşıyorsa; o şeyin bizzat kendisinin varlığını ispat etmesi ve bunu kabul ettirmesi gerekir.

İkinci etap:

"Ve Kürt milli demokratik haklarının istirdadı mutlaka gereklidir!" Evet halkımızın milli demokratik hakları; zorbalıkla, kabalıkla ve kallesçe gasp edilerek hasıraltı edilmiştir. Bu temel haklarımız; yani halkımızın milli-demokratik hakları istirdat edilmedikçe, asla halkımız kendi kaderini bizzat kendisi tayin edemez.

Somut bir analizde, gerçek durumumuz nedir? Ve biz hangi vasıtalarla ve nasıl bir yoldan bu amaca varacağız?

Hepimizin bildiği ve kabul ettiği gibi, ideolojimizin temeli ve fors motoru; mücadelemizin ana dinamiği milliyetçiliğimiz, yani, Kürtçülüğümüzdür. Yukarıda, kısaca "Millet soven, yani gerici milliyetçilik" ve "İlerici, yani ezilen milletlerin milliyetçiliği" üzerinde durmuştuk.

Milletimizin geçmiş, tarihi, coğrafyası ve kültürü üzerinde bilgi sahibi olmak kadar; devrimci teori, sosyoloji bilimi, yaşadığımız zamanın durumu hakkında da bilgi sahibi olmamız gerekir. Zira devrimci teori ve bilimsel sosyoloji silahları olmadan, hiçbir zaman kendi milli mücadelemiz ve devrimlerimizle, dünya devrim ve mücadeleleri arasında diyalektik bir bağ kuramayız; dolayısıyla da tarihi görevimizi anlayamayız.

Memnuniyetle söyleyebiliriz ki, Merkez Komitemizin (MK) kişiliğinde, ana çekirdeğimiz olup, partimizin bütün otoritesi onun elinde toplanmıştır-yukarıda ki nitelikler, en azından sağlıklı ve yalın bir tohum halinde mevcuttur. Yani partimiz, Kürtçülüğümüz yanında, sosyal bilimsellik ve devrimci teori silahlarını da kuşanmıştır. Bir başka deyimle, yaşadığımız zaman ve ortam; aştığımız tarihi aşamayı partimiz; milletimizin milli demokratik haklarının istirdat edilebilmesi için, bu bilim-sel ve doğru analizlerin ışığında değerlendirmeyi zaruri görmektedir. Tüm milli, sosyal ve ekonomik haklarımızın istirdadı ve korunabilmeleri için, parti komiteleriyle üyelerimizin de bu temel görüşlerin ışığında gündün güne eğitilmeleri ve olgunlaşmaları gerekir. Kanaatimizce, münhasıran ancak bu niteliklere sahip olarak, partimiz Kürt halkının geniş kitlelerini mutlu, onurlu bir yaşantı düzeyine ve modern bir toplum haline getirebilir ve bu aşamalar o'na öncülük edebilir.

Evet, bu embriyonun bizzat kendisi, partimizin MK'nın yapısında mevcuttur. Çünkü partimiz, devrimci teorinin rehberliği ve halkımızın devrimci muhteva taşıyan tarihinin ışığı altında doğmuştur.

Aksiyon Şekli...Strateji ve Taktik:

Arkadaşlar!

Yukarıda, piyasa partileriyle Ankara parlamentosunun, subay-yüksek bürokrat vesayeti ve kontrolü altında bulunduğunu açıkça söyledik. Şayet biz bunlara karşı eli kolu bağlı durursak; bu, "melle" hikâyesini andırır ve yüzlerce yıl bu aşağılık köleliği kabul edeceğimiz anlamına gelirdi:

Mellenin biri, nefisini yenememiş ve bir kadınla gayri meşru münasebet kurmuş. Kadının oğlu, durumu öğrenir öğrenmez; hemen babasına koşmuş ve: "Baba! Melle annemle kötü ilişkiler kurmuştur. Anneyi O'nun elinden kurtarmamız gerekir."

Baba çaresizlik içinde başını sallamış ve şu cevabı vermiş; "Evet, ben de biliyorum. Fakat, biz Allah'a güvenip bekleyelim."

Babanın bu yılgınlığı ve ümitsizliği karşısında, onun yiğit oğlu, kendi başına harekete geçer; ve caminin minaresine kaygan bir sıvı döker. Ezanın okunması esnasında melle kayar ve minareden düşerek ölür...

Haber alan baba, oğlunu yanına çağırır: "Bak oğlum; der. Ben sana dememiş miydim ki, Allah'a havale edip bekleyelim!..."

Oğlu cevabı yapıştırır: "Baba! Eğer biz Allah'a bıraksaydık, daha yıllarca melle anamızın...eskitmeye devam edecekti."

Arkadaşlar!

Hikâye acılı ve serttir. Ne var ki, bizim ve düşmanımızın ilişkilerini çok güzel anlatmaktadır. Evet, anamızı yani Kürdistan'ı aç gözlü ve kuduz mellenin tasallutundan kurtarmamız gerekir...Fakat nasıl ve hangi vasıtalarla? Bu soruya cevap aradığımız zaman, aksiyon şekli, strateji (aksiyon şeklinin temel yolu) ve taktik meselesi (Bir amaca varmak için belli bir stratejiye uygun geçici ve zik-zaklı hareketlerle, kaideler) karşımıza çıkar.

Bildiğiniz gibi, bilhassa bu son yıllarda, Türkiye'de, tartıştığımız konuyla ilgili olarak, iki görüş piyasada belirmiştir:

"Kürt meselesi, sadece İşçi Partisi içerisinde çözümlenebilir. Çünkü Türk ve Kürt proletaryasının düşmanları ayırdır: Yani Amerikan Emperyalistleri ve onların ortaklarıdır. Amerikan Emperyalistleri ve onların yerli kapitalist ortakları yenilmedikçe ve iktidar da İşçi Partisi'nin eline geçmedikçe, Kürt Halkı hiçbir zaman milli-demokratik haklarının sözünü edemez!"

İkincisi ise şudur:

"Türklerin partileriyle hiçbir ilgimiz yoktur. Çünkü biz partiler üstüyüz ve partilerin dışında çalışmamız gerekir..."

Hiç şüphesiz, her iki görüş de baştan aşağıya yanlıştır ve sapmadır. Bu nedenle, her ikisi de iflas etmiştir. Bu yanlış sapık saplantılar yüzünden, yıllardan beri Kürtçü hareketler aldatılmış ve adeta dondurulmuşlardır.

Birinci görüşü Irak, Sudan, Pakistan'da vs. deneyenler oldu. Sonuç sıfırdır. Çünkü yukarıda da söylediğimiz gibi; adı geçen ülkelerdeki gerçek iktidar sahipleri subay ve faşist aydınlar elitidir. Her ne kadar, bu elitin ekonomik (sınıfsal) temeli mevcut değilse de; bu şoven ve temelsiz (ekonomik olarak) iktidar şekli, pek çok az gelişmiş ülkede bir gerçektir ve tarihi bir kategori olarak karşımızda duruyor. Çünkü bu ülkelerde, Avrupa ve Kuzey Amerika'daki gibi milli burjuva sınıfları mevcut değildir... Bu nedenle de bize göre, Türkiye'de başlıca siyasi iktidar elitti olan subaylarla-faşist aydınlar yerine; önemsiz elit ya da sınıfları gerçek iktidar sahipleriymiş gibi yorumlayan her türlü görüş ve stratejilerini bu görüşe uygun olarak tespit eden her türlü hareket, başarısızlığa uğramaya mahkumdur.

Diğer taraftan, Kürt halkı varlığını resmi bir şekilde kabul ettirmediği ve milli-demokratik haklarını istirdat etmediği müddetçe; Türk ve Kürt proletaryalarının birleşmeleri ve kader birliği yapmaları çağrısı, kitabî ve pratik değeri olmayan bir söz olarak kalır. Lenin de, 'Milletlerin Kaderlerini Tayin Hakkı...' adlı eserinde, birden fazla milletin yaşadığı ülkelerde ortaya çıkan dahilî milli ezme tatbikatlarından bahsetmekte ve şöyle demektedir:

"Bütün dünya milletleri için tam hak eşitliği. Ve her millet serbestçe, kendi kaderini bizzat kendisi tayin etmelidir."

Aynı yapıtının (eser) 114. sayfasında, ezen (zorba) milletler hakkında, Lenin şunları eklemektedir:

"Bugünkü Rus kuşağının milliyetçi ön yargılarına karşı gelmekten korktuğumuz için, eğer biz bu talebi 'milletlerin kendi kaderlerini serbestçe tayin hakkı' şeklinde ileri sürmeyi unutursak, ya da bunda duraksama gösterirsek; dudaklarımızdaki 'Bütün dünya işçileri birleşiniz!' çağrısı utanmazca bir yalan haline gelir."

Arkadaşlar!

Açıkça görüldüğü gibi, gerek teorik konum ve gerekse pratik deneyler açısından bu birinci görüşün yani "Kürt millet meselesi ancak İşçi Partisi içerisinde çözümlenir..." görüşünün tutar tarafı yoktur. Yani çürük, hayal ve sapmadır. Ola ki bazı oportünist ya da yığın kimseler, sırf kendilerini mazur göstermek ve milli görevlerini unutturmak için, bu eski ve basma-kalıp formüllerin paravanası arkasında halkımızı aldatmaya ve oyalamaya çalışıyorlar... Kanaatimizce bunun daha fazla ayrıntılarına girmek hem sıkıcıdır ve hem de yararı yoktur. Çünkü meşhur sözdür: "Yanlış hesap Bağdat'tan döner." Evet sonuç ortadadır!..

İkincisi de yanlış ve sapmadır. Çünkü biz ne Türkiye'nin dışında ve ne de üstündeyiz. Evet, bizim için baş çelişki, dahilî milli çelişkidir ve bu da Kürt halkının inkârıyla, asimilasyonu tatbikatından doğmaktadır. Milletimiz milli-demokratik haklarına yeniden sahip olmadıkça ve kendi kaderini bizzat tayin imkânlarından mahrum bulundukça, Amerika ile de direkt bir alış-verişimiz olmayacaktır.

Ne var ki; biz uyanık, bilgili, gerçekçi ve devrimci düzeyde; çeşitli münasebetler ve ilişkiler kurmak zorundayız. Biz hedefimizi net bir şekil-de belirledikten, kendi gücümüze inandıktan ve ideolojik olgunluğa eriştikten sonra; niçin şuurlu ve muvakkat ilişkilerden çekinelim?

Bir şartla ki, kendimizi teslim etmeyelim ve satmayalım. Halkımızın ve partimizin yararı uğruna; çeşitli ilişkilerin içine girebileceğimiz gibi, düşman içi çelişkilerden de mutlaka istifade etmeliyiz.

Anlaşıyor ki, bahse konu her iki görüşte dar, yanlış ve sapmadır! Bu sektan ve sonuçsuz tuzaklara düşmemek için, devrimci teori ve sosyoloji bilimi kadar; milletimizin geçmişi; tarihi, etnik coğrafyası ve yaşadığımız zamanın durumu hakkında da derinlemesine bilgi sahibi olmamız gerekir. Nasıl ki, devrimci teori bilinmediği zaman "duygusal ve dar milliyetçiliğe saplanıyorsa...", şayet bu sonuncu bilgilerden (milletimizin geçmişi ve tarihi, etnik coğrafyası ve günümüzün durumu...) yoksun olursak, o zaman da yüzde yüz "sol sapma ve sol sektanlık.." bataklığına saplanmak kaçınılmazdır. Şayet, biz gerçekten sağlıklı bir çalışma ve mücadele arzuluysak, o zaman her şeyden önce, şu yukarıda bahsi geçen her iki hastalık ve tuzaktan, kendimizi ve tüm üyelerimizi dikkâtle koruyalım!

Arkadaşlar!

Yukarıdaki temel soruyu bir kere tekrar edelim:

Biz nasıl ve hangi yollardan belirlediğimiz hedefe varacağız?..

Bu sorunun cevabını araştırmaya geçmeden önce, genel olarak herhangi bir partinin anlamı üzerinde, azıcık duralım:

Parti siyasi bir organizasyon (örgüt, teşkilat) olup, herhangi temel bir siyasi hedefe ulaşmak için kurulur. Yani, siyasi bir hedefe varabilmek için, parti temel bir vasıta (araç) olarak kullanılır. Açıkça bilinir ki, siyasi bir parti; her şeyden önce hedefini ve niteliklerini iyice tespit etmelidir ki, iç ve dış durumun objektif şartlarına ters düşmeyen, doğru ve uzak görüşlü bir strateji ön görüle bilinsin. Yukarıda temel hedefimizin ne olduğu belirtildi.

Şimdi de partimizin temel nitelikleri üzerinde birkaç söz edelim:

Partimizin programında, bu nitelikler şöyle konmuştur:

"Md. 2- Partimiz ilerici ve devrimci bir siyasi organizasyondur."

"Kürt milliyetçiliği" Bölümümüz de, biz ezilen (esir) milletlerin milliyetçiliği üzerinde durmuş ve bu milliyetçiliği karakterize eden demokratik, meşru ve ilerici muhtevayı belirtmiştik. Partimiz; Kürt halkının milli-demokratik haklarının istirdadı uğruna mücadele ettiği müddetçe, bu temel niteliklere hak kazanır. Yani demokratik, meşru ve ilericidir.

Devrimciliğimize gelince:

Evet, partimiz devrimci bir örgüttür. Tam bu noktada, devrimci bir partinin ne olduğunu tarif etmemiz gerekir. "Uzak ya da yakın bir gelecekte, belirli bir devrim hareketini hazırlamayan parti, asla devrimci değildir.." Bu tarif, devrimcilik iddiasında bulunan partilerin tanımlanmasında temel hareket noktasıdır. Gerçekten de, belirli bir devrim hareketini hazırlamayan (uzak ya da yakın bir gelecekte...) bir siyasi parti, sözle kendisini nasıl nitelense nitelesin, asla devrimci olmak vasfına hak kazanamaz. O tip partilerin sosyal terminoloji de bir sürü adı vardır. Ne var ki, burada bizi ilgilendiren ana görüş şudur:

Devrim yapmayı göze almayan ve devrim yapmaya hazırlanmayan bir parti, devrimci değildir.

Başka bir deyişle; devrimi düşünen ve devrimi yapmaya hazırlanan siyasi parti, devrimci bir partidir. Biz partimizin devrimci olduğunu söyledik. Yani gerçek devrimci! Madem ki bu nokta üzerinde hiçbir kuşumuz yok, o halde devam edelim:

Hiç şüphesiz, gerek bizim milli tarihimizde ve gerekse dünya tarihinde; milli demokratik hakların istirdadı ya da milli kurtuluş için, birçok çeşitli metotlar kullanılmıştır ve kullanılmaktadır. Bu vasıtalarla metotlar üzerinde, ister içimizde ve isterse dışımızda tartışmalar ve fikir teatileri az değildir. Fakat her şeyin başında ve sonunda, biz kesin olarak inanıyoruz ki, teorinin ve de sağlıklı, geçerli bir stratejinin kaynağı, daima mücadelenin ve pratiğin içindedir. Halkımızın dışında ve pratikten uzak olarak; süslü sözler ve yüksek siyasetle, Kürt meselesi çözümlenemez. Bu şekilde; strateji hakkında edilen o kocaman ve kitabî laflar ise, sadece çöp tenekesine yarayacaktır.

Partimize gelince; birinci kongremizde, devrimci teoriyle dünya pratiğinin ışığı altında ve tarihimizin özel şartları içerisinde, Kürtçülüğün teorik konumunu yapmıştı. Bu kez bizim yaptığımız, bu konumun bir özetini, geçen zamanın ışığı altında, bir kez daha tekrar etmekten ibarettir. Bugün üzerine basarak söylememiz gerekirse, arada cereyan eden olaylar her gün partimizin bu konumunu teyit etmektedir. Bu görüşteki bir diğer nokta da şu idi; özellikle teorik anlamda ve de milli düzeydeki mücadelede; dar sekter öncülük, yanlıştır. Yani, bilhassa sıcak direnme zamanlarında, geniş bir milli cephenin kurulması gereklidir.

Ne var ki, hemen eklemeliyiz; şayet milli mücadelenin seyri içerisinde, devrimci bir çekirdeğin etrafında tecrübe kazanmış bir siyasi teşkilat mevcut olmazsa, o mücadele mutlaka karanlıkta kalmaya, ampirik (bilimsel olmayan ve münhasıran kişisel tecrübeye dayanan) metotlarla yürümeye ve bu nedenle de hiçbir zaman gerçek bir devrimci kalıba girmemeye, mahkumdur. Bundan dolayıdır ki, partimiz milli bir program etrafında, tüm milli güçlerin harekete geçirilmesini ve bu güçlerle sağlam bağlar kurarak, milli ezmeye karşı direnmeye geçirmeyi, zaruri görmektedir.

Bundan ötürü değil midir ki; partimizin stratejisi, pratik zaruretlerin potasında biçim kazanmaktadır; Düşmanımız, bizi milli plânda ve zorba-kaba metotlarla ezmektedir. Kürdistan'ın bütün zenginlikleri (ister yeraltı ve isterse yer üstü) askeri işgal ve sömürgecilik anlayışıyla sömürülmektedir. Bizi ezmek ve yurdumuzu soymak için, düşmanımız faşist cunta iktidarları, sırasıyla Rusya'nın, Fransa'nın, Almanya'nın, İngiltere'nin dostu ve müttefiki idiler, şimdi ise Amerika Birleşik Devletleri'nin yakın dostu ve müttefikleridirler. Biz kesin olarak biliyor ve inanıyoruz ki, milletimizi ezmek ve yurdumuzu soymak için, cunta iktidarları şayet yarar bulurlarsa, şeytanla bile (nasıl ki Irak, İran, Pakistan vs. ile, sırf Kürtleri ezmeye devam etmek amacıyla ittifaklara girişiyor ve hiçbir yerde halkımızın milli haklarına sahip olmasına imkân bırakmak istemiyorlarsa...) antlaşmalara ve ittifaklara girmekte, bir saniye bile tereddüt etmezler. Ve bunun için de para, silah, cephaneye dilenmekte devam ediyorlar.

Açık ve kaçınılmaz bir sonuçtur bu:

Partimizin de devrimci fiili metotlarla, bu barbar ezmeye karşı, milletimizi korumak için, o'nu bizzat direnmeye geçirmesi gerekir.

Bu milli direnmenin hazırlanması için; bilgi, tecrübe, cesaret, disiplin, fedakârlık ve siyasi şuur gereklidir. Ancak bu devrimci niteliklere sahip olmak şartıyla, partimiz halkımızın en devrimci, en savaşçı ve en aktif kesimiyle kaynaşabilir ve O'nun gerçek desteğini kazanabilir. Yani, bir taraftan, biz Kürt devrimcileri olarak, Kürt halkının derin istek ve özlemlerini realist ve doğru bir şekilde ortaya koyacağız. Diğer taraftan; pratik içinde, yavaş yavaş profesyonel devrimciler (yani tüm işimizi ve gücümüzü devrimci çalışmaya vereceğiz) haline geleceğiz. Sabır, feragat, fedakârlık ve bilgiyle milli mücadelenin içine atılacağız ki, halkımızın sıcak mücadele devirlerinde, partimiz en ön saflarda, yüksek fedakârlık ve zahmetleri göğüsleyebilsin.

Bu nedenle de, milli kitleler arasında ve milli plânda; doğru ve devrimci taktiklerle, mücadelenin içinde olacağız. Bu devrimci ve uzak görüşle çalışarak; mücadele içinde fedakârlığı nispetinde partimiz prestij kazanacak ve öncü çekirdek güç olacaktır. Ancak o zaman partimiz milletimizin kaderi üzerinde konuşmaya hak kazanabilir. Yani, partimizin temelini her bakımdan sağlam, inançlı, devrimci ölçülerle ve çetin mihraklar halinde atalım. Ancak bu şekilde, bizler halkımızın desteği, bizimle kaynaşması ve inançlı katkısı ile faşist cuntaların hakkından gelebilir ve başarıya ulaşabiliriz.

Arkadaşlar!

Bugün partimizin öngördüğü strateji kısaca budur. Birinci kongremizde de ifade edildiği gibi, hiç kimse, doğru taktikleri kapsayan hazır bir reçete bize sunamaz. Zira devrimci ve doğru taktikler, ancak pratik içinde; mıntkanın, zamanın, durumun ve olayların analizi sonunda saptanırlar. Ne var ki, şayet arkadaşlarımız daima uyanık, cesur, fedakâr ve ağızlarını tutmasını öğrenirlerse; inisiyatif daima ellerinde tutar ve şaşırıp paniğe kapılmazlarsa, yeni durumlarda, temel stratejimize uygun yeni kararlar alabilirlerse, eleştiri ve özeleştiri (kritik ve otokritik) ihmal etmezler ve parti içi demir disiplini de hiçbir zaman gevşetmezlerse ve nihayetinde yavaş yavaş profesyonel bir çalışma tarzına girerlerse, iste o zaman biz; pratiğin tüm zorlukları ve engelleriyle başa çıkabilir ve bunları çürütebiliriz. Doğru ve yararlı taktikler, ancak böylesine zengin bir pratik laboratuvarının içinden çıkabilir ve anlaşılırlar.

Arkadaşlar!

Önce de söylendi, teşkilatın kuruluşu ve gelişmesi esnasında, daima gizlilik kuralları ve dar bir doğrultu içinde çalışmamız gerekir. Bundan ötürü de partimizin demir bir disiplin ve dar hudutlar içerisinde faaliyet göstermesi gerekir. Başlangıçta, münhasıran milli potansiyel birikiminin bulunduğu yerlerde, kendimizi aşılayalım! Şüphesiz, tek başına kendimizi aşılacak da yeterli değildir. Bütün milli-devrimci enerjimiz, uyanıklığımız ve fedakârlığımızla; bu aşının tutması ve olgunlaşması için durmaksızın çalışalım.

Şimdi, bugünkü temel görevimize bir kere daha dönelim:

Zamanın ve ortamın somut şartları içerisinde; tüm iç-dış imkânları değerlendirerek ve milli plânda; çekirdeksel ve sağlıklı bir şekilde tüm dikkâtimizi teşkilata verelim! Ancak bu çabanın sonunda, partimizin üyeleri; gerek devrim sanatı ve gerekse siyasi şuur yönünden bilgi sahibi olur ve ustalaşabilirler.

Parti İçi Disiplin ve Devrimci Nitelikler:

Arkadaşlar!

Yeni durumlarda yeni kararlar almak... Kritik ve otokritik kuralları ve parti içi eğitimin ışığı altında günden güne olgunlaşmak ve kendi kendimizi yenilemek.. Bu vasıflar; sayısız deneylerin sonucunda, devrimci niteliklerin temel kanunları gibi telaki edilirler. Ve bize, devrimci teori tarafından sunulmuşlardır. Gerçekten de, diyalektik mantığı ve devrimci alçak gönüllülüğü kaybetmez; daima da uyanık, sadık, fedakâr ve cesur bir devrimci yolu izler ve bu mücadelenin gerektirdiği tehlikeleri de tıpkı yüksek bir mutluluk gibi göğüslersek; o zaman bu tarihi göreve aday olabiliriz. Üstelik, bu devrimci niteliklerin sayesinde tembellikten, korkaklıktan, menfaatperestlikten, kendi kendimizi abartmaktan ve iki yüzlülükten, kendimizi uzak tutabiliriz.

Şüphesiz; devrimci bir ortamda ve mücadelenin pratiği içerisinde, günden güne deneyim kazanıp törpüleneceğiz. Adım adım tecrübemiz ve görgümüz artacaktır. Ancak bu şekilde sinir yapımız ve günlük yaşantımız, devrimci bir potanın içinde yeni boyutlar kazanabilir. Üstelik bu devrimci kişilik sayesinde kendimizi kibirden, egoistlikten, kıskançlıktan ve vezelelikten kurtarabiliriz. Çünkü, esefle belirtelim ki, küçük burjuvalara özgü olan bu kusurlar, az ya da çok hepimizde mevcuttur. Kürt milliyetçiliğinin fikir babası büyük şair Ehmedé Xanî de; Kürt ileri gelenlerinin kıskançlıklarıyla, kendi kendilerini beğenmişlikleri ve bundan ötürü de bir türlü birleşmemeleri üzerinde uzun boylu durduktan sonra, şöyle devam etmektedir:

Şaşakaldım ben Allah'ın hikmetinde,  
Kürtler dünya devletinde,  
Niçin, bu şekilde kalmışlar yoksun?  
Neden hepsi toptan olmuşlar, mahkum?  
Onlar, kılıçlarıyla şöhret şehrini fethetmişler.  
Himmetle, ülkelere boyun eğdirmişler.  
Mirlerin her biri, Hatem cömertliğinde,  
Erkeklerin her biri, Rüstem mertliğinde.  
Düşün! Arabistan dan Gürcistan'a kadar,  
Kürtlüktür olmuş siper ve kale,  
Osmanlılar ve Acemler hisardır onlara.  
Dört bir kenarı tutan da yine Kürtlüktür.  
Her iki tarafta, Kürt Halkını,  
Hedef yapmışlardır zevk oklarına

.....

O zaman, bu Osmanlı deryasıyla Tacik Denizi,  
Ne kadar tahrik etse ve harekete geçseler de,  
Kürtler, omuz omuza kanlarını dökerek,  
Onları ayırırlardı Berzah misali,  
Fakat bizler daima dağınık ve ittifaksızız.  
Bu nedenle de parçalanırsınız, çünkü;  
Hep birbirimize karşıyız,  
Şayet olsaydı bizim de ittifakımız,  
Ve birbirimize itaat etmesini bilseydik,

.....

O zaman dini de, devleti de tamamlar,  
Bilimi de, ilerlemeyi de sağlardık.  
Sözlerin de ortaya çıkardı gerçek değerini,  
Gerçek kabiliyetler de gösterebilirdi kendilerini.

Evet arkadaşlar!

Günümüzden tam 275 yıl önce, Kürtçülüğün büyük düşünürü; milliyetçiliğimizin meşalesini, dahiyane bir coşkuyla yükseltmiş idi. Bu arada Xanî, son derece realist ve sert bir üslûpla bizim ferdiyetçi, çekememezlik, yılgınlık ve bencillik gibi niteliklerimizi de gözler önüne sermektedir. Atalarımız için, O'nun serzeniş ve tenkitleri son derece yerinde ve ustacadır. Günümüzde de, şayet biz bütün tarihi olayları değerlendirip, bunlardan ders almasını bilmez ve nefsimizi bencillik, kıskançlık yılgınlık ve ferdiyetçilik gibi pisliklerden arındırmazsak, tıpkı atalarımız gibi, büyük düşünürümüzün ruhunu bir kere daha tazip etmiş olacağız. Belki de, tarihin şartları içinde, atalarımız için bazı hafifletici bahaneler bulunabilir; fakat bizim için hiçbir bahane ve yol mevcut değildir. Biz, milletimizin büyük öncüsünün tavsiyelerini tutmaya mecburuz. Ancak; o zaman, yeryüzünde alnı açık, başı dik gezebiliriz.

Yukarıda da söylendiği gibi, temel görevimiz; bugün için gizli teşkilat çalışmasıdır. Ne var ki, parti merkezînin haberi tahtında ve partimizin kontrolü altında; yararımızın bulunduğu yerlerde, arkadaşlarımız açık çalışmalara da katılabilirler. Bir şartla ki, merkeze doğrudan doğruya bağlı bulunmayan ve parti kontrolünde olmayan çalışmalara imkân tanınmaz. Bu nedenle de, bugünden itibaren, bütün açık ve kişisel bağlantılarımızı;

parti stratejisini uygun bir şekilde düzenlememiz gerekir. Bu tutumun ışığında; eski açık alışkanlıklarla bazı meşguliyetlerden uzak durmamız gerekir.

Partimizin üyeleri nasıl olmalıdır? Şüphesiz, biz ilk elde kusursuz ve her bakımdan mükemmel kimseleri kolaylıkla temin edemeyiz. Bu nedenle de sabır ve akılla, partimiz bir okul gibi olmalıdır. MK'nin, bölge komitelerinin üyeleriyle, profesyonel arkadaşlarımızın, bu okulun militan-öğretmenleri olacaklardır. Ancak bu suretle, Kürt halkı arasında bulunan sadık, güvenilir ve yiğit militanları keşfedebilir ve bunlara sorumluluklar verebiliriz. Her şeyin başında; ideolojik yükseklik, siyasi şuur, teknik bilgi ve biyolojik faktörler gelir. Üyelerimizle arkadaşlarımızın, sevk ve idare kabiliyetlerine de sahip bulunmaları gerekir. Bunların yanı sıra, üyelerin nitelikleri arasında cesaret, açlığa ve türlü mahrumiyetlere katlanabilme, sadık ve sağlam bir karakter de aramalıyız. Milli tarihimizde ve halkımızın mücadelesinde, bu devrimci nitelikleri teyit eden pek çok değerli misal vardır. Daima milli tarihimizden örnekler getirerek, bu nitelikleri üyelerimizin gözleri önüne sermek gerekir.

Çalışma geleneğimizde ve stratejimizin esasında; kemiyetin yani kelle hesabının, gürlütlü çıkışların, kendi başına girilen sorumsuz ve sonuçsuz hareketlerin yeri yoktur. Bizler; fedakâr, disiplinli, ağzını tutmasını bilen ve yüksek bir karaktere sahip militanlar ve öncüler bulup çıkarmak istiyoruz. Ancak bu şekilde ve pratik içinde devrimci ve sağlıklı bir kadroyu yetiştirebiliriz. Böyle bir profesyonel ve devrimci kadro yaratılmadan; milli plânda, halkımızın mücadelesini ve devrimci hareketlerini başarıya götüremeyiz.

Arkadaşlar!

Uyanık olmak, sabır etmek, etrafını görerek çalışmak; hiçbir zaman korkak, pasif, tembel, başına buyruk ya da çok şüpheci olmak anlamına gelmez. Nasıl ki; cesaret, iyimser olmak ve kendi nefesine güvenmekte "aceleci" olmak anlamına gelmez. Ne var ki; büyük bir devrimci, "acele" konusunda şunu söyler:

"Bir atasözünde yer alan, 'acele etmek başarı sağlamaz.' yargısı, asla acele etmememiz anlamına değil akılsızca hareket etmememiz anlamındadır."

Kanaatimizce, bu yorum doğrudur. Özellikle biz Kürtler için. Günümüzde, bizim durumumuzda hemen hemen esir millet kalmamıştır!..Evet, durmak ölümdür. Bir şartla ki, çalışmamızı akıllı olarak yapalım! Eğer biz, tarihi fırsatları ve milli potansiyel birikimimizi zamanında tespit edemez, milli-devrimci hareketlerin seyrinde korkak, kararsız, mütereddit, eli kolu bağlı, ve seyirci kalırsak hiçbir zaman, gerçek devrimciler olamayız. O zaman, bu esirliğimiz ve köleliğimiz de devam edip gidecektir. Bunun tabii sonucu olarak, halkımızın gerçek özlem ve isteklerine yabancı kalacak ve hiçbir zaman halkımızla kaynaşamayız. Tam bu noktada, iki tarihi olayı hatırlayalım ve ibret dersi alalım:

Cezayir ve Irak Kürdistanı devrimlerinin hazırlığında ve başlatılmasında; bazı çok konuşan ve bilgin (!) geçinen gruplar; güya birtakım basma -kalıp ve yanlış analizlerin icabı olarak, daima eli kolu bağlı ve korkak bir pozisyonda pasif kaldılar. Bundan ötürü de tükendiler ve tarihin çöplüğüne atıldılar. Oysa ki, devrimden önce, bu gruplar bol keseden kendilerini gerçek milliyetçi, bilimsel sosyalistler, bilgili ve usta öncüler olarak reklam etmişlerdi! Fakat, tarihi ve milli görev saati gelip çattığında, açıkça anlaşıldı ki, bu adamlar ya da bu gruplar sahtedirler; milliyetçilikleri ve sosyalistlikleri de yalancılıktan ibarettir. Zira bu baylar, hiçbir zaman tarihi görevlerini, özellikle milli direnmenin önemini ve milli etaptan geçmenin tarihi kaçınılmazlığını anlayamamışlardır.

Bu iki tarihi misalin de, bize çok açık-seçik anlattığı gibi; olgunlaşmak, pratik ile düşünce arasında tutarlı bağlar kurabilmek ve daima gelişebilmek için, teori ve pratiğin at başı gitmesi gerekir. Bu nedenle de, daima her parti üyesinin elinin altında bazı temel kitaplarla, parti yayınlarının bulunması zaruridir. Ayrıca, merkezî ve muntazam bir yayın organı da, gündemimizdedir. Bilhassa bugünden itibaren; dil, edebiyat, etnik coğrafya, Kürdistan tarihiyle jeopolitik durumumuz hakkındaki çalışmalarımızı yoğunlaştırmamız gerekir.

Arkadaşlar!

Tam bu noktada, bir kere daha itiraf edelim ki; tek başına dil, edebiyat çalışmalarıyla, açık ve ferdî plândaki Kürtçü hareketler, hiçbir zaman kesin bir sonuç sağlayamazlar; siyasi teşkilat olmadan ve devrimci metotları kullanmadan her kim ki:

"Bir gün nasıl olsa ana-hedefimize varacağız, yani Kürt milli-demokratik haklarını istirdat edeceğiz.." diyorsa, ham bir hayal ve yalancı bir rüya görüyor. Çünkü tüm dünya ve Irak Kürdistanı devrim deneylerinden ortaya çıkan açık ders şudur:

Ancak devrimci direnme aşamalarında ve organize bir mücadeleyle; biz prestij kazanıp, maddi imkân sahibi olabiliriz ve o zaman bu tarihi görevimizi hakkıyla yerine getirebileceğiz.

Arkadaşlar!

Bu sözlerimizin sonunda, çok önemli bir nokta üzerine, bir kere daha dikkâtlerinizi çekmek isteriz. Çünkü, bu temel prensibi; biz gerek eski arkadaşlık dönemi ilişkilerinde ve gerekse devrimci tecrübenin seyri içinde, bizzat kendi nefsimiz için de zaruri görüyoruz:

Pratikte, en azından ideolojik seviyenin yüksekliği ve siyasi bilinç kadar, devrimci ahlak da mutlaka gereklidir. Yemin metnimizde de yer aldığı gibi; arkadaşlarımızı korumamız, sadakâtle ve mertlikle hareket etmemiz, mücadele gerektirdiği fedakârlığı ve feragati paylaşmamız ve daima tehlikelerle, rizikoları göze almamız gerekir.

Şayet arkadaşın biri; dâhilî disiplini tanımazsa, hiçbir fedakârlığa katlanmazsa, arkadaşlarını korumazsa, parti programına ve iç tüzüğüne aldırmasa, ağzını tutmaz ve gevezelik yaparsa, kendini bilen gizli gizli çalışmayı önemsemese, meseleleri ve arkadaşlarının eksikliklerini sorumlu kademelerde gözler önüne serip tenkit edeceği yerde; tam aksine özel ve sorumsuz toplantılarda alelusul gevezelik konusu yaparsa ve nihayet arkadaşlarının tenkidine aldırmas ve kendi kendisini abartırsa, biz mutlak olarak inanıyoruz ki böyle bir arkadaş çok kısa zamanda tükenecek ve cerahatleşecektir.

Tabiatıyla bu cerahat, hemen vücudumuzdan sökülüp atılacaktır. Gerçek odur ki, bu şekilde bencillik (sübjektivizm) ve çürüme pozisyonuna girmiş böyle bir arkadaş hiçbir şeyin, özellikle gizli ve devrimci bir çalışmanın hakkından asla gelemez. Çok iyi bilmemiz gerekir ki; ancak yüksek bir sorumluluk, fedakârlık ve sadakât anlayışıyla ve de birbirimize en sağlam bir şekilde kenetlenmekle; birliğimizi koruyabilir, parti içi ve parti dışı

tuzakları zamanında anlayabilir ve bunları tesirsiz hale getirebiliriz. Ve böylece kendimizi de okumuşlara ya da akılsızlara özgü, şu ünlü gevezelik ve kıskançlık hastalıklarından arındırabiliriz.

Devrimci selam ve sevgilerimiz bütün arkadaşlar içindir.

PB. adına

Heval FERİDUN

Not:

Görüldüğü gibi, yayınlarımız iki dilde yazılıyor. Özellikle bizim imkânlarımız da bu, epeyce zor ve pahalı bir iştir. Fakat, ya bazı arkadaşlarımızın Kürtçe bilmemeleri ya da Kürtçe yazı diline yabancı olmaları nedeniyle, biz bu zorluğu göze alıyoruz. Bu nedenle de, hiç olmazsa, Kürtçe bölümünü birçok kere okuyunuz, yazınız ve ancak mecbur olduğunuz zaman Türkçesine başvurunuz.

İkincisi de; şayet siz bu parti yayınlarını birer teberik gibi saklar, okumaz ve okutmazsanız, o zaman bu kadar çaba neden? Bu alanda da günden güne ustalaşmanızı rica ediyoruz. İnsanın istek ve iradesinin karşısında, hiçbir engel ve yasak tutunamaz. Yeter ki siz isteyin, her an inanç, akıl ve bilgi ile hareket edin, o zaman bu broşürlerin de gerek şahsen daha iyi yetişmeniz açısından ve gerekse parti açısından, daha yararlı olacakları açıktır.

Genel Sekreter

Arkadaş Feridun.